

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 3. Philippus & Otto Reges Romanorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. A.C. 1198. ep. 25. trimonium Ecclesiæ invasisset, propterea a Cœlestino Papa fulmine Vaticano ictus fuerat, & quia a nemine nisi a Pontifice absolvi poterat, Romam ipsi pergendum fuisset. Sed Innocentius Episcopo & Abbati, Nunciis suis, in mandatis dedit, si Princeps ille Archiepiscopum Salernitanum liberum præstaret, cum Apostolicæ Sedis auctoritate a Censuris & longi itineris molestia absolverent.

§. III.

Philippus & Otto Reges Romanorum.

Pontificis Nuncii in Germaniam provenientes comperiunt, Philippum Ducem a Principum parte Regem fuisse electum. Juventus enim Friderici, qui jussu Henrici parentis sui Imperatoris coronatus fuerat, contemnebatur, & licet Philippus primum professus fuisset, quod jure tutelari defendere cogitaret nepotem ex fratre, sibi ipsi tamen vigilabat, ac postea obtinuit, ut Erfordiæ a magno Principum numero Rex proclamaretur, nempe Austria, Bavaria & tota Germaniæ, qua Orientem spectat, parte sibi faventibus. Hæc electio die Veneris, in tertia Quadragesimæ hebdomada, videlicet sexta Martii, anno millesimo centesimo nonagesimo octavo

*Otto a
S. Blasio
c. 46.*

*de neg. Imp.
ep. 136.*

Etavo peracta. Contra vero Archiepi-
 scopus Coloniensis, Trevirensis, & ali-
 quot alii Principes, cum Andernacum
 convenissent, & electionem Friderici
 pueri abrogassent, Philippi inauguratio-
 ne quoque, tanquam viri a sacra Sede
 excommunicati, rejecta, primum qui-
 dem Ducem Zaringiæ Bertoldum Im-
 peratorem nominarunt, qui paulo post,
 repudiato Imperio, Philippum Dominum
 suum agnovit. Ergo illi Ottonem Du-
 cem Saxoniae, Henrici Leonis filium, e-
 ligunt, & Aquisgrani coronant. Unde
 Philippus, sua plurimum interesse intel-
 ligens, ab Excommunicatione absolvi,
 Nuncios Wormatiæ diversantes adit,
 & secreto, omnique ritu solemniter omis-
 so, nec præstito juramento, absolutio-
 nem impetrat. At Archiepiscopum Sa-
 lernitanum, ejusque fratres simul ca-
 ptos, nullo petito redemptionis pretio,
 dimisit. Paucis exinde diebus Philip-
 pus ab Archiepiscopo Tarentasiano Mo-
 guntiae coronatur, quia Episcopi Ger-
 mani officium recusabant. Nec etiam
 illi, qui interfuerunt, cultum Pontifica-
 lem induerant, nisi solus Episcopus Su-
 trinus Papæ Nuncius. Quare Romam
 reversum, & propria confessione con-
 victum, quod Philippi Regis unctionem
 approbasset, & in ejus Absolutione so-

Sæcul. XII.
 A.C. 1198.

Chron.
 Godef. mon.
 an. 1198.

Rog. Hoved.
 p. 776.

Gest. Innoe.
 c. 22.

Sæcul. XII. lemnes Ritus omisisset, Papa ex sua Dico-
A C. 1198. cesi, quoad viveret, relegavit.

§. IV.

Suer, Tyrannus Norwegiæ.

Saxo Gram.
lib. 14. p. 311.

Annis abhinc aliquot Regnum Norwegiæ sub Tyrannide gemebat cuiusdam Presbyteri Apostatæ, *Suer* dicti, qui Principatum consecutus fuerat. Is fabri ferrarii filius, contra Canones ordinatus, & aliquamdiu in alia provincia Sacerdotis munere functus, inde in Norwegiam migravit, cultu militari incedens. Ibi cum aliquando ex acie fugientium agmen conspexisset, subito consilio Ducis officium arripiens, ingruentes Victores repulit. Ut obscuros natales dissimularet, filius Sivardi ex amica genitus, atque Haraldi Hybernici nepos credi volebat, sibi que ipsi nomen Magni tribuebat. Norwegiam misere depopulabatur, opprimebat Ecclesias, Clericos vexabat, conterebat pauperes, Optimates laceſſebat. Ut vero auctoritatem apud populum sibi conciliaret, affirmare audebat, Regnum a Cœlestino Papa sibi fuisse confirmatum, atque ut id demonstraret, exhibebat sigillum spurium, quod compluribus literis, Papalibus scilicet, subiecerat. His dolis ad Innocentium Papam delat-